

Den saliga linbanan är riggad, körklar och provåkt men inte riktigt färdigjusterad. Det blev ett ca 47 meter långt spann mellan en kraftig tall och den portal vi byggde med ett tabernakel för draglinan, ovanpå. Banan betar sig mer stabilt än förväntat med tanke på det långa spannet. I två veckor har vi nu gått tomhänta uppför backen, vilket är lagom med motion, tycker vi. Att skåda öl, mat, ved och övrigt gepeck åka linbana upp till huset är rena glädjeruset.

Den som inte är intresserad av linbanor ska nog sluta läsa här.

Det tog några dagar. Utan ritningar eller andra beskrivningar av en liknande travers krävdes det först en ganska rejäl brainstorming för att hitta rätt beslut om konstruktionen. Vi upptäckte att det går ganska bra att visualisera krafters storlek och tangenters riktning för att på en höft mellan tummen och pekfinger kunna bygga in tillräckliga säkerhets marginaler.

Med hjälp av lim, gängstänger, beslag och skruv timrade vi ihop en portal i grovt virke. Den sattes på stolpskor som färsänktes i berget. Som stag tjänstgör fyra 6mm vajrar med vantskruvar till fästen i berget. I övre änden på den sextio kilo tunga bärlinan; ett kaus med en m20 vantskruv som sattes fast på en lika grov expander ögla inborrad i berget.

Bärlinan fortsätter över portalen, på ett hjul gjort för tunga skjutdörrar, och löper så nedför branten i en nätt båge, fram till traktens fetaste tall med en stam på två meter i diameter. Ett skydd för stammen och några vajerlås. Men så enkelt var det inte, först måste vajern spännas, vilket skedde i tre steg; med hjälp av drag vinen, med grovt spännband och sist med vantskruven där uppe.

En grov krok med två lyftstroppar och en tyngd sattes på reserv storskotet tillhörande Rascasse. Skotet kopplades till ett kastblock som sattes att löpa på bärlinan. Blocket kopplades till drag vajern med svivel och shackel och vinen sattes fast i berget. Draglinan drogs genom ett litet kastblock som sattes i taket på tabernaklet på portalen.

[Vinschen](#) står för närvarande 2-3 grader fel mot dragvinkeln vilket gör att man måste

guida

vajern två tre gånger på en uppfärd. Den ska justeras. Vi använder gummikorgar att lasta i, skotet gör att lassning och lossning blir smidig. En gondol att åka i är på gång men till den krävs en brygga vid portalen, till nästa år kanske. 200kg last är förmodligen inga problem. Svagaste punkten är nog

portalen. Linan håller tio ton. Jo, en trädgårdslampa måste flyttas och elen till vinschen ska permanentas

Fjärrkontrollen till vinschen fungerar hur bra som helst. Dragvajern har nackdelen att den lägger sig på marken när den inte är belastad. Lutningen är annars fullt tillräcklig för att en tom korg med krok och vikt ska ta sig ända ner för egen gravitation. Största potentiella hotet är fummel med kontrollen när kastblocket med last befinner sig nära

tabernaklet. Ett hus till vinschen ska tillverkas. Upptäckt att det är svårt att fotografera en linbana, därav alla bilder.